

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่มีต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกร และเพื่อศึกษาถึงปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางที่เกี่ยวข้องกับวิธีการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ เกษตรกรชาวสวนยางพาราที่เข้ามาใช้บริการของตลาดกลางยางพาราในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 130 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยพหุ โดยวิเคราะห์แบบขั้นตอน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลลักษณะพื้นฐานบางประการของเกษตรกรชาวสวนยางพารา

ลักษณะทั่วไปของประชากรกลุ่มที่ศึกษาวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 130 ตัวอย่าง จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 31.5) มีอายุระหว่าง 41-50 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 42 ปี ในส่วนของระดับการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 53.8 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและไม่มีใครที่ไม่ได้รับการศึกษาเลย สำหรับพื้นที่ที่ใช้ในการปลูกยางพาราพบว่าเกษตรกรร้อยละ 53.8 มีพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยกว่า 20 ไร่ และมีเกษตรกรถึงร้อยละ 12.4 ที่มีพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 100 ไร่ โดยเกษตรกรที่เป็นประชากรกลุ่มที่ศึกษาวิจัยร้อยละ 58.5 มีระดับรายได้อัตราไม่เกิน 50,000 บาทต่อปี

สำหรับการใช้บริการตลาดกลางยางพาราพบว่าเกษตรกรร้อยละ 41.5 ใช้บริการตลาดกลางยางพารามากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป และร้อยละ 50.0 ของเกษตรกรได้มีการพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลอื่นในเรื่องตลาดกลางยางพาราในระหว่าง 1-5 ครั้ง สำหรับการรับรู้ข่าวสารของเกษตรกรเกี่ยวกับตลาดกลางยางพาราจากสื่อต่าง ๆ ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 42.3 ได้รับรู้ข่าวสารในระหว่าง 1-5 ครั้ง และจากการทดสอบความรู้ความเข้าใจของเกษตรกร ในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราพบว่า เกษตรกรร้อยละ 48.5 มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในระดับปานกลาง โดยตอบคำถามได้ถูกต้องระหว่าง 11-15 คะแนน จากจำนวนคำถาม 20 ข้อ และมีเกษตรกรที่ตอบคำถามได้คะแนนต่ำสุดระหว่าง 0-10 คะแนน เพียงร้อยละ 4.6

ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราแต่ละข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบได้ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 90 รู้เรื่องเกี่ยวกับตลาดกลางยางพารามีบทบาทในการยกระดับราคายางของชาวสวนยาง และสร้างความเป็นธรรมในการซื้อขาย , ตลาดกลางยางพาราเป็นศูนย์กลางข้อมูลทางวิชาการยาง และเทคโนโลยียางที่พัฒนาแล้ว, วันเวลาให้บริการตลาดกลางยางพาราเปิดบริการเฉพาะวันจันทร์ และการใช้บริการของตลาดกลางยางพารา ผู้ซื้อและผู้ขายต้องลงทะเบียนก่อน แต่ประเด็นที่เกษตรกรมีความรู้น้อย คือ ตลาดกลางยางพารามีวัตถุประสงค์หลักเพื่อยกระดับราคายางแผ่นดิบให้สูงขึ้น, ตลาดกลางยางพาราเริ่มดำเนินงานเมื่อปี 2536 และค่าบริการในการซื้อและขายยางแต่ละครั้งจะคิดตามน้ำหนักยาง

2. ข้อมูลทางด้านความคิดเห็นของเกษตรกรในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับราคายางที่เป็นธรรม พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 50.8 มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารามีผลกับราคายางที่เป็นธรรมในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับบทบาทของตลาดกลางยางพาราท่อราคายางที่เป็นธรรมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยทุกข้อความเท่ากับ 3.72 สำหรับข้อความที่เกษตรกรตอบได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือตลาดกลางช่วยให้ชาวสวนยางขายยางแผ่นดิบได้ในราคาที่สูงขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.15) ส่วนข้อความที่เกษตรกรตอบได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อราคายาง (ค่าเฉลี่ย 2.02)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับคุณภาพยาง พบว่า เกษตรกรร้อยละ 40.0 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราต่อคุณภาพยางในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความคิดเห็นของ เกษตรกรเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราต่อคุณภาพยางพบว่า เกษตรกรมีความรู้ โดยเฉลี่ยทุกข้อความในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ยทุกข้อความเท่ากับ 3.39 สำหรับข้อความที่เกษตรกรตอบได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ คุณภาพยางเป็นตัวกำหนดราคายาง (ค่าเฉลี่ย 4.16) ส่วนข้อความที่เกษตรกรตอบได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ผู้ซื้อและผู้ขายยางควรมีส่วนในการคัดคุณภาพยางร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย 2.32)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 35.4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราต่อความเที่ยงตรงของเครื่องชั่งในระดับดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราต่อความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง พบว่า เกษตรกรมีความคิดเห็น โดยเฉลี่ยทุกข้อความในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ยทุกข้อความเท่ากับ 3.77 สำหรับข้อความที่เกษตรกรตอบได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เครื่องชั่งควรผ่านการตรวจสอบจาก กระทรวงพาณิชย์ (ค่าเฉลี่ย 4.29) ส่วนข้อความที่เกษตรกรตอบได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ เครื่องชั่งน้ำหนักทั่วไปมีมาตรฐานเหมือนกับเครื่องชั่งระบบคอมพิวเตอร์ (ค่าเฉลี่ย 3.09)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตหลังมีตลาดกลางยางพารา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 56.9 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตหลังมีตลาดกลางยางพาราในระดับดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความคิดเห็นของ เกษตรกรเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตหลังมีตลาดกลางยางพารา พบว่า เกษตรกรมีความรู้ โดยเฉลี่ยทุกข้อความในระดับปานกลางคือมีค่าเฉลี่ยทุกข้อความเท่ากับ 4.10 สำหรับข้อความที่เกษตรกรตอบได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือตลาดกลางยางพาราช่วยให้ท่านมีความรู้เกี่ยวกับยางดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.28) ส่วนข้อความที่เกษตรกรตอบได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ท่านคิดว่าท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.92)

3. การทดสอบสมมุติฐาน

การทดสอบสมมุติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา กับความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยาง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ปรากฏว่า มีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับ การดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราที่สำคัญมี 2 ตัวแปร คือ

1. ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยาง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพารายังมีระดับการศึกษาสูง จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารามากกว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่ำ ทั้งนี้เพราะผู้มีระดับการศึกษาสูง จะมีความตื่นตัว ความสนใจและหมั่นศึกษาหาความรู้ในเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ บุญธรรม (2520:27) ได้ชี้ให้เห็นว่าพื้นฐานความรู้หรือระดับการศึกษาของบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้บุคคลและกลุ่มมีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ทั้งนี้เพราะพื้นฐานความรู้เป็นกระบวนการทางสังคมที่เป็นรากฐาน ในการก่อให้เกิดความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ดังนั้นระดับการศึกษาจึง เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ เกษตรกรมีความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

2. ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดเห็นของ เกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านต่าง ๆ นั่นคือ เกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา จะมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของ เกษตรกรเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ซึ่ง เกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจมากสามารถมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารามากกว่า เกษตรกรที่ไม่มีความรู้ หรือมีความรู้น้อยในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ซึ่ง เมื่อนิยามาร่วมกับระดับการศึกษาของ เกษตรกร จะทำให้มีความสัมพันธ์ในทางบวกมากขึ้นต่อความคิดเห็นของ เกษตรกรชาวสวนยาง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ทั้งนี้ เนื่องจาก เกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราที่ได้รับจากการศึกษาหาข้อเท็จจริง หรือจากประสบการณ์โดยตรงซึ่ง เกษตรกรจะเก็บรวบรวมสะสมไว้ ซึ่งส่งผลต่อความคิดเห็นของ เกษตรกรในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษา

ของ Kolesnix (1970) ที่แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งการตัดสินใจจากการประเมินค่าเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยตรง โดยได้รับอิทธิพลจากความคิด ความรู้และทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ และสอดคล้องกับการศึกษาของสไนน์ (2536) ซึ่งให้เห็นว่าทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อระบบการปลูกพืชเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำมีความสัมพันธ์กับความรู้ของเกษตรกรในเรื่องดังกล่าว

ส่วนปัจจัยอื่น ๆ คืออายุ ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา ระดับรายได้จากการปลูกสวนยาง ความถี่ในการใช้บริการของตลาดกลางยางพารา การติดต่อกับบุคคลอื่นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องตลาดกลางยางพาราและการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับตลาดกลางยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกยางต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราแต่อย่างใด

4. ปัญหาและความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยาง ตลอดจนข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับวิธีการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

จากการศึกษาปัญหาของเกษตรกรในด้านราคายาง พบว่า เกษตรกรมีปัญหาเกี่ยวกับการผันแปรของราคายางตลอดเวลา ปัญหาความแตกต่างระหว่างราคาจริงและราคาประมูล และประสบปัญหาอื่น ๆ อาทิ ปัญหาราคายางไม่เหมาะสมกับคุณภาพยาง ปัญหาราคายางไม่มีความแตกต่างกันชัดเจนระหว่างราคายางระดับชั้นต่าง ๆ ในขณะที่เกษตรกรบางส่วนมีความเห็นว่าราคาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่มีปัญหาเพราะมีความยุติธรรมดีแล้ว

ในส่วนของความต้องการและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในด้านราคายาง พบว่า เกษตรกรต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเกษตรกรในการช่วยยกระดับราคายางให้สูงขึ้น ต้องการให้มีการประกันราคายางขั้นต่ำ โดยยากให้มีการประกันราคายางไม่ให้ต่ำกว่าราคากิโลกรัมละ 30 บาท และยังมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เช่น การกำหนดราคายางให้เกษตรกรทราบก่อนทำการผลิตยาง เป็นต้น

สำหรับปัญหาทางด้านคุณภาพยาง จากการศึกษพบว่า เกษตรกรประสบปัญหายางแผ่นดิบมีคุณภาพต่ำ ในช่วงฤดูฝน ประสบปัญหาทางด้านการศึกษาทักษะและความรู้ในด้านการพัฒนาคุณภาพยาง ประสบปัญหาทางด้านผู้คัดคุณภาพยางไม่ให้ความเป็นธรรมแก่เกษตรกรชาวสวนยาง และประสบปัญหาทางด้านอื่น เช่น ชาวสวนยางขนาดเล็กไม่มีความสนใจในการปรับปรุงคุณภาพยาง เป็นต้น

ในส่วนของการต้องการและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในด้านคุณภาพยาง พบว่าเกษตรกรมีความต้องการให้รัฐบาลเข้ามาสนับสนุนเกษตรกรในการปรับปรุงคุณภาพยาง อยากให้การคัดเลือกคุณภาพยางมีความเที่ยงธรรมมากกว่านี้ มีความต้องการให้มีการเผยแพร่ข้อมูลและการอบรมวิธีการทำยางให้กับเกษตรกร และเกษตรกรยังมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ อาทิ การผ่อนปรนในด้านคุณภาพยาง เป็นต้น

สำหรับปัญหาทางด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรประสบปัญหาทางด้านคุณภาพของเครื่องชั่ง ในท้องถิ่นที่ไม่ได้มาตรฐาน และประสบปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการชั่งยาง

ในส่วนของการต้องการและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการแก้ไขปัญหา ทางด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่งพบว่า เกษตรกรอยากให้มีการกำหนดมาตรฐานเครื่องชั่งยางตามมาตรฐานของกระทรวงพาณิชย์ ต้องการให้มีตัวแทนเกษตรกรเข้าร่วมในกระบวนการชั่งยาง และเกษตรกรยังมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ อาทิ ต้องการให้รัฐบาลจัดหน่วยออกตรวจตามหน่วยงานท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นต้น

สำหรับปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่า เกษตรกรประสบปัญหาเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการให้บริการ ปัญหาทางการเงินเนื่องจากการชำระเงินให้กับเกษตรกรไม่ตรงเวลาที่กำหนด สำหรับปัญหาด้านอื่น ๆ ที่เกษตรกรประสบปัญหา อาทิ ปัญหาผู้คัดเลือกยาง เป็นต้น

ในส่วนของการต้องการและข้อเสนอแนะของเกษตรกร จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรต้องการให้เพิ่มเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน ต้องการให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดกลางยางพารา ต้องการให้มีการรวมกลุ่มของผู้ผลิตยาง และเกษตรกรยังมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ อาทิ ต้องการให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเจ้าหน้าที่และเจ้าของสวนยางให้มากขึ้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็นบางประการอันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราให้สามารถตอบสนองความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยาง ได้มากยิ่งขึ้นรวมทั้งอาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่จากสำนักงานกองทุนส่งเสริมการค้าการทำสวนยาง และเจ้าหน้าที่จากสำนักตลาดกลางยางพารา ควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจแก่ เกษตรกรชาวสวนยาง เกี่ยวกับความสำคัญของการพัฒนาระบบตลาดกลางยางพาราของประเทศ วัตถุประสงค์ และรูปแบบการดำเนินงานที่ถูกต้องให้กับเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรมีความเข้าใจ และสามารถมาใช้ประโยชน์จากการบริการของตลาดกลางยางพารา
2. เจ้าหน้าที่จากสำนักตลาดกลางยางพารา ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตลอดจนการจัดการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราให้แก่เกษตรกรทราบเป็นระยะๆ และในวงกว้างมากขึ้น เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา เพราะจากการวิจัยพบว่า การศึกษากับความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของ เกษตรกร
3. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ควรเข้าไปมีบทบาทในการสนับสนุน การดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราให้มากขึ้น อาทิ การเพิ่มเงินทุนหมุนเวียนให้ตลาดกลางมากขึ้นเพื่อให้ตลาดกลางสามารถจ่ายเงินค้ำยงให้ชาวสวนยาง ในวันที่ขายยาง ได้
4. เจ้าหน้าที่จากสำนักตลาดกลางยางพารา และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับตำบล ควรสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางเข้ามาใช้บริการ ตลาดกลางเพิ่มมากขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางเอง
5. สำนักงานกองทุนส่งเสริมการค้าการทำสวนยาง และสำนักตลาดกลางยางพาราควรส่งเสริมให้มีการจัดทำทะเบียนของชาวสวนยางเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนในการผลิต การกำหนดคุณภาพยางและภาวะการตลาดและราคายาง ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันไม่มีการจัดทำทะเบียนของเกษตรกรผู้ปลูกยางและในขณะเดียวกันเกษตรกรผู้ปลูกยางส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรขนาดเล็ก ดังนั้นการผลิตยางจึงมีความหลากหลายและยากแก่การวางแผนในการกำหนด ปริมาณการผลิตรวมถึงการกำหนดคุณภาพและภาวะตลาดยาง ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของตลาดกลางยาง

พารา ดังนั้นถ้ามีการจัดทำทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกยางขึ้นจะสนับสนุนให้การดำเนินงานของตลาดกลางยางพารามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. สำนักตลาดกลางยางพารา ควรมีการจัดวันนัดพบเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรได้รับฟังการอธิบายและได้ซักถามประเด็นปัญหาต่าง ๆ

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา อาจเป็นเพราะว่า ตลาดกลางสามารถแก้ปัญหาเรื่องราคารายง คุณภาพยาง และน้ำหนักยาง ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาสะสมมานานนับสิบปี ทั้งนี้จะเห็นได้จากผู้ขายยางได้รับราคารายงแผ่นดิบที่เป็นธรรมมากขึ้น เพราะตลาดกลางมีการแข่งขันค่อนข้างเสรี มีผู้ซื้อหลายราย มีระเบียบและการซื้อขายที่ทุกฝ่ายยอมรับ ราคารายงเป็นไปตามคุณภาพยาง ชาวสวนยางสามารถผลิตยางตรงตามคุณภาพตามที่ต้องการ และน้ำหนักยางที่ได้รับเป็นน้ำหนักจริง อีกทั้งยังทราบข่าวสาร และการเคลื่อนไหวของราคารายง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เมื่อมองในภาพรวมแล้ว ราคารายงที่ตลาดกลางจะสูงกว่าราคารายงในท้องถิ่น ซึ่งถือว่าเป็นระดับราคารายงที่ทุกฝ่ายพอใจ ส่งผลให้ตลาดกลางแห่งนี้ทำมูลค่าการซื้อขายยางเพิ่มขึ้นปีละ 8-22 ล้านบาท ซึ่งให้เห็นว่าตลาดกลางมีบทบาทในการยกระดับราคารายงของชาวสวนยาง และสร้างความเป็นธรรมในการซื้อขายยางอย่างแท้จริง และตลาดกลางยังเป็นศูนย์กลางข้อมูลทางวิชาการยางและเทคโนโลยียางที่พัฒนาแล้วทุกสาขาไม่ว่าจะเป็นเรื่องการผลิตยาง การปรับปรุงพันธุ์ยาง การดูแลรักษาสวนยาง การกรีดยาง การแปรรูปยาง การส่งออก และการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง ดังนั้นชาวสวนยางและผู้ให้บริการยางสามารถเลือกหาข้อมูลทางวิชาการที่ต้องการ และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้

ในการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับการศึกษาของเกษตรกรกับความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยาง อาจจะเป็นเพราะว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ด้อย่อมจะมีการติดตามข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดกลางยางพารา จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ดีกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา หรือได้รับการศึกษาในระดับต่ำ ส่วนตัวแปรอายุ ระดับรายได้ ความถี่ในการใช้บริการตลาดกลางพารา และขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา มี

ความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราอย่างมาก ส่วนการติดต่อพบปะบุคคลอื่นกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับตลาดกลางยางพาราก็ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา เช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การรับรู้ข่าวสารของเกษตรกรที่ได้รับจากสื่อต่างๆ ไม่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง และไม่ใช้เป็นลักษณะของประสบการณ์โดยตรงที่ให้กับเกษตรกร ทำให้มีความสัมพันธ์น้อยมากต่อความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยศึกษาถึงปัจจัยบางประการเท่านั้น จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในรูปแบบของกรณีศึกษา เพื่อศึกษาถึงการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ตลอดจนปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงาน โดยใช้การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ซึ่งจะช่วยให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเพิ่มเติมและช่วยให้การวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. การศึกษาในเชิงนโยบายของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาตลาดกลางยางพารา เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา จะทำให้ตลาดกลางยางพาราเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางอย่างแท้จริง
3. การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางกลุ่มอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบและสามารถสรุปผลเป็นส่วนรวม ได้ดียิ่งขึ้น